

01/11/2022

Πανηγυρικός Εσπερινός των Αγίων Αναργύρων στο Νησί Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

Το απόγευμα της Δευτέρας ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων](#) χοροστάτησε στον Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων Νησίου.

Στο τέλος του Πανηγυρικού Εσπερινού προχείρησε σε πνευματικό τον Πρωτοπρεσβύτερο π. Νικόλαο Γιοβάνο.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Μεγάλων άξιωθέντες δωρεῶν, πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῆ ἐπολιτεύσασθε».

Μέσα στή φράση αὐτή συμπε-κνώ-νει ὁ ἱερός ὕμνογράφος τό περιε-χό-μενο τῆς ζωῆς τῶν ἁγίων Ἀναργύ-ρων, Κοσμά καί Δαμιανοῦ, τή μνή-μη τῶν ὁποίων ἐορτάζουμε ἰδιαι-τέ-ρως στόν φερώνυμο ναό τῆς ἐνο-ρίας σας.

Ήταν άνθρωποι σάν και έμας οι άγιοι Κοσμάς και Δαμιανός. Και έζησαν στη γη όπως ζουμε και εμείς. Η ζωή τους όμως είχε ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό. Παρότι από τη νεαρή τους ηλικία διακρινόταν για τη μεγάλη ευφυία και τά πολλά πνευματικά τους χαρίσματα, τά όποια τούς βοήθησαν να διαπρέψουν στις σπουδές τους και ιδιαιτέρως στην ιατρική έπιστήμη στην όποια έπιδόθηκαν με ζήλο και άφοσίωση, διακρινόταν και για κάτι άκόμη. Διακρινόταν για την ταπείνωσή τους. Για την ταπείνωση με την όποια αντιμετώπιζαν και τίς γνώσεις και τά χαρίσματά τους και τη φήμη ή όποια τούς άκολουθοϋσε και την τιμή με την όποια τούς περιέβαλαν οι άνθρωποι της έποχής τους. Διακρινόταν άκόμη για την ταπείνωση με την όποια συμπεριφερόταν στους άλλους γύρω τους, ανεξάρτητα με τό άν ήταν πλούσιοι ή πτωχοί, έπιφανείς ή άπλοι άνθρωποι, έλεύθεροι ή δοϋλοι. Διακρινόταν και για την ταπείνωση με την όποια αντιμετώπιζαν την έπάγγελμά τους, ήταν ιατροί. Δέν τό θεωροϋσαν ως μέσο προβολής και πλουτισμοϋ, αλλά ως μέσο διακονίας των πασχόντων αδελφών τους, γι' αυτό και θεράπευαν τούς άσθενείς δωρεάν.

Την ταπείνωσή τους όμως την διατήρησαν και όταν έλαβαν από τον Θεό τη χάρη των θαυμάτων, ώστε να θεραπεϋουν τούς ανθρώπους όχι μόνο με τίς ιατρικές γνώσεις που είχαν και την έπιστήμη τους αλλά και με τη δύναμη του Θεοϋ, να θεραπεϋουν άκόμη και άσθένειες που δέν ήταν δυνατόν να θεραπευθοϋν με τίς ανθρώπινες δυνάμεις. Και έλαβαν αυτή τη χάρη των θαυμάτων οι άγιοι Ανάργυροι, γιατί άκριβώς είχαν ταπείνωση, και ο Θεός υπόσχεται ότι «ταπεινοίς δίδωσι χάριν».

Και οι δύο άγιοι απέδειξαν με τίς πράξεις και με τη ζωή τους ότι είχαν οντως αυτή τη μεγάλη άρετή, την ύποπιό ταπείνωση, ή όποια ανεβάζει τον άνθρωπο στα μάτια του Θεοϋ και τον έξυψώνει και παρακινεί τον Θεό να του δώσει περισσότερη χάρη και περισσό-τε-ρη εύλογία και δύναμη. Γιατί ο Θεός δίδει τη χάρη του και προσφέρει τά χαρίσματα του σε εκείνους οι όποιοι γνωρίζει ότι τά άξιοποιήσουν όχι για τό προσωπικό τους όφελος αλλά προς τό συμφέρον των συνανθρώπων τους και προς δόξαν του άγίου Ονόματός του. Αυτό είναι τό κριτήριο με τό όποιο δια-νέμει ο Θεός τά χαρίσματα στους ανθρώπους.

Μας τό λέγει, άλλωστε, και ο ίδιος ο Χριστός. «Όστις γάρ έχει, δοθή-σε-ται αυτώ και περισσευθήσεται». Όποιος, λέγει, χαρίσματα, σ' αυτόν θα δοθοϋν περισσότερα, ώστε να του περισσεϋουν. Αυτό βλέπουμε να συμβαίνει και στην παραβολή των ταλάντων, όπου εκείνος που είχε τά πέντε τάλαντα και τά διπλασίασε, έλαβε ως ανταμοιβή και τό ένα τάλαντο εκείνου, ο όποιος άδράνησε και δέν τό άξιοποίησε. Αυτό συνέβη και με τούς άγίους Αναργύρους, τον άγιο Κοσμά και τον άγιο Δαμιανό τούς όποιους έορτάζουμε. Είχαν τό τάλαντο της ευφυίας τό όποιο καλλιέργησαν και απέκτησαν γνώσεις ιατρικές, τίς όποιες όμως

δέν τίς κράτησαν γιά τόν έαυ-τό τους καί γιά τό δικό τους μόνο συμφέρον, αλλά τίς έθεσαν μέ αγάπη στή διάθεση τοῦ πλησίον. Είχαν καί τό τάλαντο τῆς ταπεινο-φροσύνης καί δέν ύπερηφανευ-ό-ταν γιά τά έπιτεύγματα καί τίς έπιτυχίες τους, γιά τή φήμη καί τούς έπαίνους πού άκουαν από τούς άνθρώπους, γι' αυτό καί ο Θεός τούς έδωσε τή δύναμή του, γιά νά ένεργοῦν θαύματα, γιά νά σώζουν άνθρώπους, γιά νά θερα-πεύουν τίς ασθένειές τους καί νά απαλύνουν τούς πόνους τους. Τούς τήν έδωσε, γιατί γνώριζε ότι μέ τήν ταπείνωσή τους θά ήταν καλοί δια-χειριστές τῆς χάριτός του, όπως καί απέδειξαν μέ τή ζωή τους. Γιατί οί άγιοι Άναργυροι συνέχισαν νά θεραπεύουν «άναργύρως», νά δια-νέ-μουν δηλαδή δωρεάν τή χάρη τοῦ Θεοῦ, «τήν πάντοτε τά ασθενή θεραπεύουσαν», στους άνθρώπους, όπως τήν έλαβαν καί αυτοί, καί διά τοῦ τρόπου αυτοῦ αγιάσθηκαν καί αξιώθηκαν νά ένεργοῦν θαύματα καί ίάσεις σέ όσους τούς έπικαλοῦ-νται ακόμη καί σήμερα, δεκαεπτά περίπου αιώνες μετά τήν κοίμησή τους.

Αυτό τό παράδειγμα τῆς ταπεινο-φρο-σύνης τῶν άγίων Άναργύρων Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ, τό όποιο άνα-δεικνύει καί ο ιερός ύμνογράφος ψάλλοντας «Μεγάλων άξιωθέντες δωρεῶν, πανεύφημοι, έν ταπεινό-τητι βίου έν τῇ γῆ έπολιτεύσασθε», άς μιμηθοῦμε καί έμεῖς. Άς μήν καυχώμεθα γιά όποια χαρίσματα μᾶς έχει δώσει ο Θεός, αλλά καί γιά όσα μπορεῖ νά έχουμε έπιτύχει έμεῖς μέ τίς προσπά-θειές μας, γιατί καί αυτά δέν θά είχαμε κατορθώσει νά τά άποκτή-σουμε χωρίς τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Καί ακόμη άς θέτουμε ο,τι έχουμε στή διάθεση τῶν άδελφῶν μας μέ αγάπη καί μέ προθυμία, έχοντας πάντοτε ύπόψη μας τό παράδειγμα τῶν άγίων Άναργύρων Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ, στή βοήθεια τῶν όποι-ων πάντοτε καί έμεῖς προστρέχου-με, αλλά καί οτι ο Θεός δίδει περισσότερη χάρη σέ όσους μέ ταπεί-νωση αξιοποιοῦν τά τάλαντα, τά χαρίσματα, πού τούς έχει δώσει, όποια καί άν εῖναι αυτά, μικρά ή μεγάλα, γιά νά βοηθήσουν τούς άδελφούς τους, δοξάζοντας τό όνομα τοῦ Θεοῦ μέ τά έργα καί τή ζωή τους.